eZine

of Modern Texts in Translation

July 2018

Alan Jenkins

translated into Romanian by
MTTLC graduate

Aureliana Grama

© **MTTLC** http://revista.mttlc.ro/

eZine
of Modern Texts in Translation

Director
Lidia Vianu

ISSN 1842-9149

Issue 190
July 2018

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Poems by **Alan Jenkins**

translated into Romanian by
MTTLC graduate
Aureliana Grama

Reviser:
Andreea Hadambu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

July 2018

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan mttlc.ro	Translation Café	Contemporary Literature Press http://editura.mttlc.ro	http://www.masterat.mttlc.ro/ http://revista.mttlc.ro/ http://www.editura.mttlc.ro/

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Translation Café

July 2018

Poems by

Alan Jenkins

Translated into Romanian by

MTTLC graduate

Aureliana Grama

July 2018

Table of contents

Inheritance 6
House-clearing 8
Thirty-five 11
Little Black Book 16
The Love of Unknown Women 20
Orpheus 22
Rotisserie (The Wait) 25
A Late Lunch 30
Southern Rail (The Four Students) 32
The Death of the Moth 36
'Reports of My Survival May Be Exaggerated' 39
Ladbroke Grove 42
Sailor's Song 44
Galatea 46
Chopsticks 49
Effects 52
Player's Navy 56
Great Sporting Moments, vol. LV 57
On the Towpath 59

Cuprins

Moștenire 6
Debarasarea casei 8
Treizeci și cinci 11
Condicuța 16
Dragostea femeilor necunoscute 20
Orfeu 22
Rotiserie (Așteptarea) 25
Un prânz tardiv 30
Magistrala sudului (Cei patru studenți) 32
Moartea moliei 36
„Zvonurile despre supraviețuirea mea pot fi oarecum exagerate” 39
Ladbroke Grove 42
Cântecul marinarului 44
Galateea 46
Bețișoare chinezești 49
Obiecte personale 52
Player's Navy 56
Mari momente sportive, vol. LV 57
Pe drumul de lângă râu 59

Fugue 61
Beckett's Wharf 63
Look-out 66
Shark Song 68
A Song of Maine 71
The Path 73
Sea-music 75

Fuga 61
Cheiul Beckett 63
Avanpost 66
Cântec cu rechini 68
Un cântec din Maine 71
Cărarea 73
Muzică de mare 75

Inheritance

Herringbone and fern, this coat
Materialized out of grouse-moor,
The ground my self-made great-grandfather treads
Ten years before the First World War;
Shotgun cartridges, tobacco-shreds
And dry-flies in the pocket of his coat,

And the slender hip-flask,
Silver in its leather sleeve,
Tarnished now from trying to relieve

My grandfather's thirst, take off his fear

Of rats and snipers and the feeble cheer
That goes up as they go over. Last-nip flask.

On the way to art-school dances
Or a Left Book Club lecture (Spain)

Moștenire

Cu liniile ei frânte de un verde-ferigă, această haină,
Țesută din culorile ținutului cocoșului de munte,
Pe care străbunicul meu – ridicat prin propriile-i forțe – pășește victorios
Cu zece ani înainte de Primul Război Mondial;
Cartușe de carabină, tutun sfărâmicios
Și momeală în buzunarul de la haină,

La șold cu neteda-i ploscă,
Argintie în husa ei de piele,
Lipsită de strălucire acum, după încercările de a-i alina

Setea bunicului meu, de a-i potoli teama crescândă

De șobolani și lunetiști și veselia plăpândă
Ce sporește pe când ei se duc. Ultimul strop din ploscă.

În drum spre balurile de la școala de artă
Sau spre prelegerile Clubului de lectură de stânga (Spania)

7

My father glances at his gold-plated watch
And slips the flask, half-full of scotch,
Back in the pocket of his coat. At Alamein
It stops a shrapnel-shard as he advances

And he comes home, when the war is ended,
To a place where quiet lives are led
(Grandfather, father both long dead,
Grouse-moor and money all long gone);

A wife and child are all he gambles on
But some things, like the fence, are never mended.

And he gives me, not yet twenty,
The flask, that I will later lose,
The coat and watch, that I will wear and use
To seem a man in the world I have not fought for,

Worked for, even spared much thought for.
This is my inheritance. It is plenty

Tata mai aruncă o privire la ceasul placat cu aur
Și strecoară plosca pe jumătate plină cu scotch
Înapoi, în buzunarul de la haină. La Alamein,
În timpul atacului, în ea se oprește o schijă

Și el se întoarce acasă, la sfârșitul războiului,
Într-un loc unde viața se desfășoară domol
(Bunicul și tata, amândoi morți demult,
Ținutul cocoșului de munte și banii, toate dispărute și ele demult);
Nevasta și copilul sunt tot ce mai poate el risca
Dar unele lucruri, cum ar fi gardul, sunt ireparabile.

Și îmi dă mie, încă n-am douăzeci de ani,
Plosca, pe care mai târziu o voi pierde,
Haina și ceasul, pe care le voi purta și uza
Spre a părea mai bărbat într-o lume pentru care n-am luptat,

N-am muncit și la care nu m-am prea gândit.
Aceasta-i moștenirea mea. Și nu-i puțină

House-clearing

Her clothes are going into big black plastic sacks
Which I tie up, for charity; she no longer needs them,
They are things that have not fitted her for years.

And this Life of Cary Grant, these paperbacks
I bought her – The Penguin Book of Cats, Too Deep for Tears –
They must go as well, she no longer reads them
And I'd say, judging from the dust they've gathered,
Hasn't done in years; nor, though she blah'd and blathered

With the neighbours endlessly about my books,
Has she opened those since – when? Since she was moved to tears
By how unhappy all my poems made me sound?

For here they are, as dusty as the others, and as useless.
And when did she last refer to Married Love in Later Years?
Towards the end they slept in single beds, and looks,
Hard looks, were all that passed between them, drowned

Debarasarea casei

Hainele ei merg în saci mari de plastic negru
Pe care, legați la gură, îi dau de pomană; ei nu-i mai trebuie,
Sunt lucruri care nu i se mai potrivesc de ani buni.
Și volumul „Viața lui Cary Grant", și celelalte pe care i le-am cumpărat – ediția Penguin din „Cartea pisicilor", „Prea profund pentru lacrimi" –
Și ele trebuie să dispară, ea nu le mai citește
Și aș spune, judecând după praful așezat pe ele,
Că n-a mai făcut-o de ani de zile; nici măcar, deși a tot sporovăit

Cu vecinii la nesfârșit despre cărțile mele,
Nu le-a mai deschis – oare de când? De când ea
a fost mișcată până la lacrimi
De cât de nefericit mă făceau să par toate poemele mele?
Căci iată-le, la fel de prăfuite ca toate celelalte și la fel de inutile.
Și când a făcut ea ultima oară referire la „Căsătoriile la vârsta a treia"?
Spre sfârșit dormeau în paturi separate și doar priviri,
Priviri grele, erau tot ce mai schimbau între ei, înecate

9

In scotch and disappointment. Now she's toothless

And the legs that, as a girl, she was famous for

Have started to give her hell, and she must leave her house
Which we both call home, as in 'Are you coming home
For Christmas?', and I can't believe her house
Holds so much of her: her clothes in cupboards; in her drawer
A sheaf of letters, handwritten, tied with ribbon, and a poem
Of sorts, by Patience Strong; on her dressing-table, lavender-water,
Scented handkerchiefs, heirlooms of an only daughter.

Who dreamt that I would be here, wrapping up her life,
Her fifty years in this one place as daughter, mother, wife,
Wrapping up the precious china and cut glass

For sale by auction, tying up loose ends?

That I would find these notes from relatives and friends,
Fusty, black-edged, 'With deepest sympathy',

În scotch și dezamăgire. Acum nu mai are niciun dinte

Și picioarele pentru care, tânără fiind, era renumită
Începuseră să-i facă viața un iad, și acum trebuia să plece din casa ei
Căreia amândoi îi spuneau acasă, ca în „Vii acasă
De Crăciun?" , și nu pot să cred cât de mult
O definește casa ei: hainele ei din dulapuri, în sertarul ei
Un teanc de scrisori, scrise de mână, legate cu fundă, și un poem
Dacă se poate numi astfel, de Patience Strong; pe măsuța de toaletă, colonie de lavandă,
Batiste parfumate, amintiri ale unicei fiice.

Cine ar fi crezut că voi ajunge aici, împachetându-i viața,
Cei cincizeci de ani petrecuți în acest loc ca fiică, mamă, soție,
Împachetându-i prețioasele porțelanuri și cristaluri
Spre a fi vândute la licitație, făcând ultimele ajustări?

Că voi găsi aceste însemnări de la rude și prieteni,
Prăfuite, cu marginile înnegrite, „Sincere condoleanțe" ,

10

These snaps that show her, a cut above, in her convent-class,
Then the woman of the house, house-proud, cradling me?

House-proud! The Hoover sucks up a carpet of dust
From the carpet, her sheets and pillow-slips are streaked
And a smell of stale pee hangs about in the hall.
The sideboards and the dinner-service and the toby-jugs, all
That they inherited, accumulated, held in trust
For the family 'overseas', everything that leaked

Quiet desperation, wrongness – the home she built:
It must go, and she must go. What's left is guilt.

Aceste instantanee care o înfățișează, mai presus de oricine, în clasa ei de la mânăstire,
Apoi ca stăpână a casei, mândră de casa ei, legănându-mă?

Mândră de casa ei! Aspiratorul absoarbe un covor de praf
De pe covor, așternuturile și fețele ei de pernă sunt pătate
Și un miros stătut de urină persistă în hol.
Bufetul și serviciul fin de masă și cănile speciale de bere, tot
Ce au moștenit ei, au strâns, au avut în păstrare
Pentru familia „de peste țări și mări", tot ce a lăsat să se întrevadă

Disperarea tăcută, nedreptatea – casa pe care a clădit-o:
Trebuie să dispară, odată cu ea. Ce rămâne e vinovăție.

Thirty-five

Window Box

You've come to this, your square of dark at rooftop level,
A square of light, a window-box – hers;
She busies herself in the kitchen while you, grinning devil,
Slowly mist over, and everything blurs.

Hurrumph. You swipe a porthole clear.
Not funny any more: the patience of a saint
And her pottering have taken on
New purpose. Beddy-byes. You watch her disappear

Through a wall, but you caught the scent
That time she loomed at the top of her bathroom stair,
A startle of white, a fuzz of hair…
Tonight, though, it's been hours and all she's done

Treizeci și cinci

Jardinieră

Aici s-a ajuns, careul tău de întuneric până la nivelul acoperișului,
Un careu de lumină, o jardinieră – ale ei;
Ea își face de lucru în bucătărie în timp ce tu, diavol rânjind,
Te-ndepărtezi încet și totul se estompează.

Zdrrrang. Deschizi larg hubloul.
Nu mai e deloc amuzant: răbdarea unei sfinte
Și pasiunea ei pentru olărit au căpătat
Un nou scop. Cântece de leagăn. O urmărești cum dispare

Printr-un perete, dar ai păstrat aroma aceea
De când ai zărit-o la capătul scărilor din dreptul băii,
O înfiorare de alb, o înfoiere de păr...
În seara aceasta, totuși, de ore în șir, tot ce face

12

Is pour glass after glass of wine, hide her face
In her upturned hands as if resting her case
And sob. Anyhow, her shoulders shake.
Earlier, you had a nasty shock –

She stood at the sink abstractedly washing a cup
And seemed to see you when she looked up:

Peered as if the glowing point of your cigarette

Was your eye, so fiercely

You'd been staring, and so long. The farce
That goes on night after night in secret –
Your shyly peeping round the edge
Of the window-frame, clutching the window-ledge.

Tea

A stranger thumbing through the obvious books,
The often-noticed tilt of her head

Este să-și toarne vin pahar după pahar, să-și ascundă fața
În mâinile întoarse de parcă s-ar preda
Și să suspine. Oricum, tremură din tot corpul.
Ceva mai devreme ai avut un șoc puternic –

Ea stătea lângă chiuvetă spălând absent o ceașcă
Și a lăsat chiar impresia că te-a văzut când și-a ridicat privirea:

Te-a privit iscoditor de parcă vârful incandescent al țigării tale

Ar fi fost ochiul tău, atât de crunt

O fixai, atât de îndelung. Farsa
Care continuă noapte după noapte în secret –
Trasul tău timid cu ochiul pe după colțul
Ramei de geam, agățat de pervaz.

Ceai

O frunzărire stângace prin cărțile cele mai cunoscute,
Atât de evidenta înclinare a capului ei

13

As she dangles a tea-bag in the vortex,
A phantom-imprint on the re-made bed,
A perfume-trace, the ghost of one blond hair;
Between her tooth and lip, a thin saliva-thread,

Her bra and slip, almost, slung on your chair…

The spoor of watch and earrings in the inch-thick dust.
The cream-or-lemon stain on the duvet. (You must
Clean up this place, you must clean up your act.)

You've come to this, accessory after the fact
from: MISSING

She moves on. She moves on,
Taking with her when she's gone
Your jacket, jeans and shirts,
Your better self. It hurts and hurts.

She moves on. *What this place needs*,
She said when she first stayed the night,

În timp ce înmoaie un plic de ceai în vârtej.
Un contur fantomatic pe patul făcut din nou,
O dâră de parfum, năluca unui fir de păr blond;
Între buzele și dinții ei, un firicel subțire de salivă,

Sutienul și slipul ei, aproape, atârnate pe scaunul tău...

Urma ceasului și a cerceilor în praful gros de un deget.
Pata crem-gălbuie de pe cuvertură. (Trebuie
Să rânduiești aici și să rânduiești după tine.)

Aici s-a ajuns, complice la următorul fapt: ABSENȚĂ.

Ea trece mai departe. Ea trece mai departe,
Luând cu ea când pleacă
Jacheta ta, blugii și cămășile,
Ce ai tu mai bun. Și doare și doare.

Ea trece mai departe. *Locul ăsta are nevoie*,
A zis ea când a rămas prima oară peste noapte,

Is a woman's touch.
And she gave it that all right –
Books trashed, clogged hairs in the sink;
She scarred your back, kneed you in the crotch,
Told you that you tank of drink,

Stabbed you in the heart. It bleeds and bleeds.

She moves on. Into another world,
One in which you don't belong
And in which she never furled
Her legs round yours, and the song
Has changed for ever, and is wrong:
Not *Marry me!* or *Let's do it*
But *I want us to be friends.*
And you can see right through it,
And it claws and claws, and never ends.

She moves on. Now what she thinks
Is that you didn't love her, not enough,

De o mână de femeie.
Și a acționat în consecință –
Cărți aruncate la gunoi, chiuveta înfundată cu păr;
Ți-a brăzdat spatele cu cicatrici, te-a lovit drept în boașe,
S-a luat de tine că bei prea mult,

Te-a înjunghiat drept în inimă. Și sângerează și sângerează.

Ea trece mai departe. Într-o altă lume,
Una căreia tu nu-i aparții
Și în care ea nu și-a încolăcit niciodată
Picioarele în jurul tău, iar cântecul
S-a schimbat pentru totdeauna, și este greșit:
Nu *Căsătorește-te cu mine!* sau *Hai s-o facem*
Ci *Vreau să fim prieteni.*
Iar tu poți vedea totul foarte clar,
și te sfâșie, te sfâșie, nu se mai sfârșește.

Ea trece mai departe. Acum ceea ce crede
E că tu n-ai iubit-o, nu îndeajuns,

15

And that he's 'easy-going'. And it's tough,
Your wanting her. It stinks.

She moves on. She doesn't call,
She won't come back, she's too far in,
Her love was as fake as her leopardskin,

As quickly shed. You fall and fall.

She moves on. Like a single cell,
Like a virus, with as much in mind,
As much concern for what it leaves behind,

As much speed. And it's hell, it's hell.

Și că el e „prea accesibil". Și asta doare,
Că o dorești. Ce porcărie.

Ea trece mai departe. Nu sună,
Nu vrea să revină, e prea detașată,
Dragostea ei a fost la fel de falsă ca blana ei de leopard,

Și la fel de repede lepădată. Tu cazi și cazi.

Ea trece mai departe. Ca o unică celulă,
Ca un virus, cu tot la fel de multă minte,
Cu tot la fel de multă grijă pentru ceea ce rămâne în urma ei,

Cu la fel de mare viteză. Și viața-i un iad, un iad.

Little Black Book

As a boy, I dreamt
That all the whores of Baudelaire
Did not hold me in contempt,
But ran their fingers through my hair
And one, still firm, still insolently young,

Lay back in her satin chair
And twisting on a lock that hung
Snake-wise from her tangle of black curls
Put out a slow and sinuous tongue...

Nothing like the girls
I knew at all – *they* biked and swam

And pounded round the tennis court in white,
Then let me feel them up at night
When it was time to walk them home…
What happened next? Now I am
Almost old, the thought of those white Vs,

Condicuța

Copil fiind, visam
Că nici una dintre târfele lui Baudelaire
Nu mă privea cu dispreț,
Ci toate își treceau degetele prin părul meu
Iar una, cu carnea încă tare, încă insolent de tânără,

Stătea tolănită în scaunul ei satinat
Și răsucind o șuviță ce-i atârna încolăcită
Ca un șarpe printre buclele negre încâlcite
Își arăta vârful limbii încet-provocator...

Nu semăna deloc cu fetele
Pe care le știam – *ele* mergeau cu bicicleta și înotau

Și dansau pe terenul de tenis îmbrăcate în alb,
Apoi, noaptea mă lăsau să le pipăi
Când venea vremea să le duc acasă...
Ce s-a-ntâmplat apoi? Acum sunt
Aproape bătrân, amintirea acelor decolteuri în V,

17

Of maxi-skirts, and legs that splayed
Under me with shocking ease

Is endlessly re-played –
Now I can't count on teenage greed
Or curiosity from women who were freed
By *Fear of Flying*, Germaine Greer...
Did I want this? Year by year
My best years went, and what I got

Was what I *didn't* want, it seems –
The dirty-minded girls in dreams
Of black suspenders, bras and halter-necks

And record-breaking sex
With no holes barred, were not
The ones who mostly went for me:
The ones I found at 'poetry events',
Who dressed in granny-black, who said

A fustelor lungi și a picioarelor care se desfăceau
Sub mine cu o ușurință șocantă

Mi se deapănă în minte la nesfârșit –
Acum nu mai pot conta pe lăcomia adolescenței
Sau pe curiozitatea femeilor eliberate
De *Teama de zbor*, de Germaine Greer...
Mi-am dorit asta? An după an
Cei mai buni ani ai mei s-au dus, și tot ce-am obținut

A fost doar ce *nu* mi-am dorit, se pare –
Fetele nesătule la care visam
Cu portjartiere negre, cu sutiene și bluze cu spatele gol

Și partide-record de sex
Fără opreliști, nu erau
Cele care să mă vrea în special pe mine:
Cele pe care le cunoșteam la „serile de poezie",
Care se îmbrăcau în negru-bătrânicios, care spuneau

18

They grieved for Sylvia (and slandered Ted)
Then, dazed by cheap wine, drugs
And the names I dropped, lay frigidly

On scatter-cushions, Indian rugs;

Or those with more sense
But no head for drink, ships that passed
Out in the night, who sprawled
On bar-stools shouting half-arsed
Opinions through the noise and smoke;
Or those whose husbands were already bald,
Who told me they had nothing on
Under suits that were always black,
Always draped on chairs before the tense

Struggle in my bed;
Those who knew when I was too far gone
For foreplay or conversation,

Că suferă pentru Sylvia (hulindu-l pe Ted)
Apoi, amețite de vin ieftin, de droguri
Și de numele pe care le aduceam în discuție, se abandonau frigid

Pe perne-mprăștiate, carpete indiene;

Sau cele cu mai multă minte
Dar care nu țineau la băutură, nave ce dispăreau
În noapte, care se întindeau
Pe scaune de bar strigându-și părerile
De doi bani prin zgomotul și fumul de acolo;
Sau cele ai căror soți aveau deja chelie,
Care–mi spuneau că nu purtau nimic
Pe sub costumele care erau întotdeauna negre,
Întotdeauna cu grijă așezate pe scaun înainte de tensionata

Luptă din patul meu;
Cele care știau când eram prea beat
Pentru preludiu sau pentru conversație,

19

Who undressed, sniffed a line of coke
And afterwards went away instead
Of lighting cigarettes, joss-sticks, a candle,

Who were only artists in the sack
And never offered praise or blame
And never wasted love on me: my shame,

That I would handle
All of them with hands that tore and bruised
And left them feeling raw and used,
Hands that are empty now, and black
Around the nails, the fingertips,
Black from trying to put back
The black stuff that pours out all over them,
Black from dumbly fingering lips
That are black with it, and it won't go back.

Care se dezbrăcau, prizau niște cocaină
Și după, plecau în loc
Să își aprindă o țigară, bețișoare parfumate, o lumânare,

Care erau artiste doar în pat
Și niciodată nu lăudau, dar nici nu blamau
Și niciodată nu iroseau dragostea pe mine: rușinea mea,

Că obișnuiam să le tăvălesc
Pe toate cu mâini care sfâșiau și învinețeau
Și le făceam să se simtă expuse și folosite,
Mâini care acum sunt goale, și negre
În jurul unghiilor, buricele degetelor,
Negre de la încercările repetate de a pune înapoi
Negreala care se revarsă peste tot pe ele,
Negre de la pipăirea mută a buzelor
Care sunt negre de la ea și care nu va dispărea.

The Love of Unknown Women

Young women with damp hollows, downy arms,
Bare burnished legs – you see them striding
Towards their plant-filled offices, riding
Bicycles to flatshares after work; lunchtimes, you stare
As secretaries, backpackers tanned from birth
Peel off their things and stretch on sun-warmed earth.
A few of them stare back…. As if they'd share

Their world of holidays and weekend farms

With you! They step more lightly every year,
A glimpse of neck-hair, a scent that lingers, girls

Who, swinging bags with shops' names, disappear,
Trailing glances, into crowds; each one unfurls

Her special beauty like a fragile frond
Before your famished eyes. *I am what lies beyond*,
They seem to say, *beyond the mortgage, car and wife* –

Dragostea femeilor necunoscute

Tinere femei, cu gropițe și brațe mătăsoase
Picioare goale, strălucind de bronz – le vezi pășind
Către birourile lor înțesate de plante, mergând
Pe bicicletă către apartamentele închiriate, după servici; ora prânzului, te uiți
Cum secretarele, drumețe bronzate din naștere
Își scot lucrurile și se întind pe pământul încălzit de soare.
Câteva se uită înapoi... De parcă ar vrea să împartă
Lumea lor de vacanțe și weekenduri la fermă

Cu tine! Pășesc mai lin odată cu trecerea anilor
O privire către părul alunecând pe gât, un parfum ce persistă, fete
Care, fluturându-și gențile cu nume de firmă, dispar,
Aruncând ocheade, în mulțime; fiecare își dezvăluie

Frumusețea-i specială, fragilă ca o mlădiță
Înaintea ochilor tăi înfometați. *Eu sunt cea de dincolo,*
par să spună ele, *cea de dincolo de ipotecă, mașină și soție* –

21

I am what you deserve, I am the buried life

You will never live. Are they pushed laughing onto beds
By hands that unhook bras and yank down briefs?

Do they wake with tongues thick-furred, heads
Hot and unremembering? Crave water

Running over them, cool as their long fingers?
Each one a cherished daughter…Schubert, jazz,
It's all the same to them. As are your little griefs.
It isn't fair. If you've not changed, what has?

What is that slipping, shifting, like the sands
Heaped up along a barren stretch of shore?
In simmering parks, on summer streets
Where they wait but not for you, furtive, you explore
The curves of eyebrow, cheek and lip –
Of other things too; you search left hands

For seals of love, or ownership.
Moving on, they can smell your old defeats.

Eu sunt ceea ce meriți, eu sunt viața îngropată

Pe care nu o vei trăi niciodată. Sunt ele, râzând, împinse pe paturi
De către mâini ce desfac sutiene și smulg chiloței?

Se trezesc cu limbile coclite, cu capetele
Înfierbântate și lipsite de amintiri? Tânjesc după apa
Rece ca degetele lor, acoperindu-le corpul?
Fiecare dintre ele, o fiică iubită... Schubert, jazz,
Tot una pentru ele. La fel ca și micile tale dureri.
Nu e drept. Dacă tu nu te-ai schimbat, atunci ce?

Ce e alunecos, mișcător ca nisipurile
Adunate de-a lungul unei fâșii aride de țărm?
În parcuri forfotinde, vara pe străzi
Unde ele așteaptă, dar nu pe tine – pe furiș cercetezi
Unduirile genei, ale obrazului, ale buzei –
Și nu numai; te uiți la inelarul mâinii stângi
După peceți ale iubirii sau ale apartenenței.
Trecând pe lângă tine, ele adulmecă vechile tale înfrângeri.

Orpheus

What is life to me without thee?
Much the same,
except that I can't hear the great aria
sung by Kathleen Ferrier
and not be filled with longing and with shame,
so uncannily her portrait on the CD cover
resembles you; so uncannily her 1950s perm

brings you back to me, that first day of term,
waving me on to school. I missed you like a lover

and would have clawed through concrete and earth
to be at home with you, who had to let me go,

who gave me such a sense of my own worth

that I sing with her, as if Orpheus was my name…

*

Orfeu

Ce e viața pentru mine, fără tine?
Cam la fel,
Doar că nu mai pot asculta măreața arie
interpretată de Kathleen Ferrier
fără să mă umplu de dor și de rușine,
atât de straniu, portretul ei de pe coperta CD-ului
îți seamănă; atât de nefiresc permanentul ei în stilul anilor '50

mi te aduce înapoi, în acea primă zi a trimestrului,
când m-ai condus spre școală. Mi-a fost dor de tine ca unui îndrăgostit

și mi-aș fi croit drum prin beton și pământ
ca să fiu acasă cu tine, cea care a trebuit să mă lase să plec

cea care mi-a dat așa un sentiment al propriei valori,

încât cânt cu ea, ca și cum Orfeu m-aș numi...

*

23

What is left if thou art dead?
My attic flat,
the cat you took such pleasure in, who wonders why
I sit so late, and drink, and do not go to bed

to sleep an hour or so then wake
and soak the clammy pillow for your sake,
who comforts me with purring in her sleep,
the gentle sleep she offers like a gift;
who does not as I do turn over in her head
the knowledge that you died between the night and morning shift,
that as you felt yourself slip
you heaved up the black bitter years that would dry
on your cold dead lips; she does not know that.

*

Why dear lord am I so faithful?
No more or less
than when I bundled you into a wheelchair

Ce rămâne după moartea-ți?
Apartamentul meu din mansardă,
pisica de care atât te-ai bucurat și care se întreabă de ce
sunt treaz în miez de noapte, și beau și nu mă duc să dorm

măcar o oră, ca apoi să mă trezesc
să ud perna lipicioasă de dragul tău;
care mă alină cu torsul ei în somn
blândul somn pe care îl oferă ca pe-un dar;
care nu întoarce, ca mine, pe toate fețele,
gândul că ai murit pe când se îngâna ziua cu noaptea,
că pe măsură ce ai simțit că aluneci tu însăți
ai ridicat toți anii întunecați și amari care s-ar fi uscat
pe buzele tale reci și moarte; ea nu știe asta.

*

De ce, Doamne, sunt atât de credincios?
Nici mai mult, nici mai puțin
decât atunci când te-am îngrămădit într-un scaun cu rotile

24

in a stained pink hospital quilt
and the dazed smiles of women stranded in the regimen
of sleep and pills, your new friends, were rooting for us
as we struggled to that suburban high street where

you sat for your last wash and perm;
and we came back to their wondering chorus
of 'Ooh, lovely, dear', and you were young again,

touching your new hair, and I was without guilt

and loved you as on that first day of term,
as if I had won you back by this huge success.

într-o pătură de spital roz și pătată
iar zâmbetele uluite ale femeilor, noile tale prietene,
abandonate în acel regim de somn și medicamente, ne încurajau
în timp ce ne străduiam să ajungem pe strada aceea periferică

unde ai stat la ultimul spălat și permanent;
și ne-am întors, la corul lor
plin de „Arăți minunat, dragă!" și tu erai iarăși tânără,

atingându-ți părul proaspăt coafat, iar eu eram fără vină

și te-am iubit ca în acea primă zi din trimestru,
ca și cum te-aș fi recâștigat prin acest succes uriaș.

Rotisserie (The Wait)
i.m. Ian Hamilton, 1938-2001

'There's a feeling of disaster in the air, which I now know I have felt for a long time.' – I.H., May 2001.

Our usual place, and everything in it
Exactly as we had learned to expect:
Most tables empty, the 'interfered-with air'

Heavy with the stink of re-cooked fat
That got into the clothes, into the hair
Along with cigarettes smoked at such a rate

It was like a race, and you had to win it;

The "maître d' ", a supercilious queer
Who knew we had too much class to be there
(These nights, I have to keep going back
To meet you, though it's still only me there)…
Breathless from the cold, my coat unchecked

Rotiserie (Așteptarea)
i.m. Ian Hamilton, 1938-2001

„Nenorocirea, pe care acum știu că o simțeam demult, plutește în aer." – I.H., mai 2001

Locul nostru obișnuit și totul de acolo
Exact așa cum ne așteptasem să fie:
Cele mai multe mese goale, „aerul îmbâcsit-odorizat"

Încărcat de duhoarea unturii refolosite
Care ne intra în haine și în păr
Împreună cu mirosul țigărilor fumate cu așa o viteză

De parcă era o întrecere pe care trebuia s-o câștigi;

„Șeful de sală", un ciudat îngâmfat
Care știa că eram prea stilați ca să ne aflăm acolo
(Zilele acestea simt nevoia să revin
Să te întâlnesc, deși tot singur sunt)...
Cu răsuflarea tăiată de frig, cu haina descheiată

26

I found our usual table, where I sat;

'Some wine, *sir*?' 'No thanks', I said, 'I'll wait.'

And wait I did, my *Standard* open at
The horoscopes (Predictions for New Year!
Your Stars, That Break, and You! – as if),

My mind snagged on Failure of Drug Czar,

My eye swivelling from page to watch
And back again, and then to some
Embarrassing art-work above the bar…

Once or twice, I'd known you to be late

But there'd never been a time you hadn't come,
Grim-faced, apologizing. So I sat on,

Through the looks of waitresses who guessed
I'd been stood up, who wondered what had gone

Am găsit liberă masa noastră obișnuită și m-am așezat;

„Puțin vin, *domnule*?" „Nu, mulțumesc", i-am spus, „Mai aștept."
Și-am tot așteptat, cu *Standard* deschis la Horoscop
(Previziunile Noului An!
Ce-ți rezervă astrele, Șansa vieții și Tu! – vezi să nu),

În minte mi-a rămas Eșecul unui Țar al Drogurilor

Și ochii mi se mutau de pe pagină către ceas
Și înapoi, apoi către vreo operă de artă
De toată jena de deasupra barului...

Se mai întâmplase o dată sau de două ori să întârzii,

Dar nu se întâmplase niciodată să nu vii,
Cu chipul posomorât, scuzându-te. Așa că am tot așteptat,

Urmărit cu privirea de chelnerițe care bănuiau
Că mi se trăsese clapa și care se întrebau ce pățisem

27

So wrong for me I'd choose this place for a date;

Through the 'chef's' indifference, the whiff

Of something raw, the turning spit. It was a test,
A trial of sorts. And since what we are
Takes the piss out of what we wish we were
And nothing we can do helps shake off 'the dread
That how we live measures our own nature'

(How many times had you quoted *that*?),
I ordered, first a scotch, and then another scotch.
The room forgot me. I didn't have to stir.
Any moment, you'd come in, take off the hat
You wore to hide the fluff of white hair growing back
Now you were 'in remission' – from the drugs –
And sit down, drink and smoke. (You never ate;

Just pushed things round and round your plate
Till you could decently light up again.)

Atât de rău încât să aleg locul acesta pentru o întâlnire;

Tratat cu indiferență de „chef", în mirosul

De carne crudă pusă la proțap. Era un test,
Un soi de încercare. Și cum ceea ce suntem
Face mișto de ceea ce am vrea să fim
Și nu putem face nimic să scăpăm de „groaza
Că felul în care trăim reflectă adevărata noastră fire"

(De câte ori citaseşi tu *asta*?),
Am comandat, mai întâi un whiskey, apoi altul.
Au uitat de mine. Nu trebuia să mă mai agit.
Urma să intri din clipă-n clipă, să-ți scoți pălăria
Pe care o purtai pentru a ascunde puful alb de păr care creștea din nou
Acum că erai „în remisiune" – de la tratament –
Să te așezi, să bei și să fumezi. (Nu mâncai niciodată;
Doar plimbai mâncarea prin farfurie
Până când simțeai că puteai aprinde o altă țigară)

28

A couple slouched in, a few single men
And glancing round each time I heard the door

I logged a face or two, flushed from the street,

For when you turned up, as you would any minute;
Would you 'just have to go and make a call'?
Or, patting pockets for reserves of ten
And feigning interest in the menu, greet

Our waitress with a show of blinks and shrugs? –
Such gentle flirting… Christ, that was months ago.
No jokes, now, about the new kid on the 'scene',

Your last advance, or what you had to do before

You could be let off, the slate wiped clean…
As if. Were you trying to get through?
Or slumped in a cab – another scare?

Un cuplu moleșit, câțiva bărbați singuri
Și, cum întorceam privirea de fiecare dată când auzeam ușa,

Am memorat câteva fețe îmbujorate de frigul de afară,

Pentru când aveai să apari, din clipă în clipă;
Ai zice „trebuie să dau repede un telefon"?
Sau, căutând prin buzunare după fise de zece
Și pretinzând că te interesează meniul, să o saluți

Pe chelnerița noastră, făcând pe inocenta? –
Un flirt atât de delicat... Doamne, sunt luni de atunci.
Acum nu mai glumim despre noul puști din „peisaj",

Despre ultima ta cucerire, sau despre ce a trebuit să faci înainte

De a putea fi cruțată, de a o lua de la capăt...
Vezi să nu. Încercai cumva să scapi?
Sau erai prăbușită într-un taxi – o altă sperietură?

29

I dialled your number, spoke to your machine;
Then sat again. Did I '*want* anything at all?' –
No thanks, I said, and went on with the wait, not knowing
(And how like you, somehow, that I should not know)
What strange new circumstance prevented you
From joining me, from getting up and going,
To the phone, out to the tall night, anywhere.

Te-am sunat, am vorbit cu robotul;
Apoi m-am așezat din nou. „Totuși, nu *doriți* ceva?" –
„Nu, mulțumesc", am spus, continuând să aștept, fără să știu
(Şi cât de tipic pentru tine să mă laşi fără să ştiu)
Ce împrejurare stranie și nouă te împiedica
Să mi te alături sau să mergi,
La telefon ori afară în noaptea adâncă, oriunde.

A Late Lunch
i.m. Amanda Radice

How often, when I walked that path
Between the cows becalmed in the water-meadow
And the chink and rattle of small boats on their moorings,
Or went out into your garden with scissors for rosemary
And stood a moment under the warm wide night and the stars,
I wanted it just to go on and on –
The path, the night, and all of us, together,
The drinks tray waiting and the owl or curlew calling
And that blown rose-bush at the window, so much given back
That I thought I'd lost for ever.

Now you're gone
I see you, G&T in hand, in your favourite chair,

Squinting as you take another drag
Or setting out lunch in sunlight on the brand-new deck
You were so proud of, that last summer. Across the creek,
Those sloping fields where a combine harvester

Un prânz tardiv
i.m. Amanda Radice

De câte ori, când am bătut acea cărare
Printre vacile liniștite din luncă
Printre clinchetele și huruiturile micilor bărci ancorate
Sau când m-am dus în grădina ta cu foarfeca pentru rozmarin
Și am stat un moment sub cupola caldă a nopții și sub stele,
Nu doream decât să stau așa pentru totdeauna –
Cărarea, noaptea și noi toți, împreună,
Așteptați de tava cu băuturi, ascultând chemarea bufniței și a culicului
Și acea tufă de trandafiri bătuți de vânt de la fereastră, atât de multe amintiri redobândite
Încât am crezut că le pierdusem pentru totdeauna.

Acum te-ai dus
Te văd cu ginul tonic în mână, în scaunul tău preferat,
Mijindu-ți ochii în timp ce mai tragi un fum
Sau pregătind prânzul în lumina soarelui, pe puntea nou-nouță
De care erai atât de mândră vara trecută. Dincolo de pârâu,

31

Crawls up and down between the water's edge
And the low horizon; glimpsed through leaves,
The little boathouse, wind-bent sedge
And shingle foreshore, where ebb-tide and flood
Wash gently at old pilings and cormorants share

The winding channels and the shining gull-marked mud –
All just going on and on for ever.

acele câmpuri în pantă unde combina
Se târâie în sus și-n jos între linia apei
Și a orizontului; ivindu-se printre frunze,
Micuța casă plutitoare, rogozul aplecat de vânt
Cu plajele pietruite, unde fluxul și curentul
Spală cu blândețe pilonii, iar cormoranii își împart
Canalele șerpuite și nămolul strălucitor marcat de pescăruși –
Totul continuând la nesfârșit.

Southern Rail (The Four Students)

That left-over halt… It's where, years ago,
Four of us at the end of our student days
Got out and walked for hours in midsummer heat

Down lanes and bridle paths and unmarked ways

Through waist-high grasses, warmth-holding wheat;

Or let the river lead us, full and slow,
Past stands of willow, clumps of oak and beech

And their reflections that one dazzling swan
Sailed across – above that wide green reach,

Cloudless blue. To think: only one-third gone

Of life! Two boys, two girls, still owed a living each;
Two of us in love, all four the most free

Magistrala sudului (Cei patru studenți)

Acea haltă părăsită... Acolo unde, cu ani în urmă,
Noi patru, la finalul zilelor noastre de studenție,
Am ieșit și am mers ore întregi prin căldura zilelor de vară

Pe cărări și poteci înguste și pe drumuri nemarcate
Prin iarba înaltă până la brâu, prin lanuri de grâu în care te sufocai de căldură;

Sau am lăsat râul să ne conducă, încet și sigur,
Pe lângă rânduri de sălcii, pâlcuri de stejari și de fagi

Și reflecția lor peste care o lebădă fantastică
Plutea – pe deasupra acelei întinderi nemărginite și verzi,

A acelui albastru fără nori. Ne gândeam: doar cu o treime de picior

În groapă! Doi băieți, două fete, fiecare încă dator cu o viață;
Doi dintre noi îndrăgostiți, toți patru mai liberi

33

We'd ever be, with nothing more in mind

Than the next pub and no-one more inclined

To wonder what was waiting than the other three.

Did I even think of what I hoped to find,

Back then? Cocksure, twenty-one and walking

Towards my smiling future with no fear
Except of things I didn't want, and no idea

I'd talked it to death – while death was stalking

One of us, in fact: though we could not know.

He's gone now. I stood still, while the others

(*Like some you might have*…) went, as women go,
To be wives (and one a widow), mothers…

Decât vom fi vreodată, cu nimic mai mult în minte

Decât următorul bar și nici unul dintre noi mai dornic

Decât ceilalți trei să se întrebe ce ne aștepta.

Oare m-am gândit măcar la ce sperasem să găsesc,

Pe atunci? Arogant, la douăzeci și unu de ani și mergând

Spre viitorul ce-mi zâmbea, neavând teamă
Decât de lucrurile pe care nu mi le doream, fără să am habar

Că îi vorbisem morții – pe când moarte pândea

Pe unul dintre noi, de fapt; deși nu aveam de unde ști.

Acum nu mai e printre noi. Am stat nemișcat, pe când ceilalți
(*Așa cum probabil unii dintre voi ați făcut*...) au plecat, așa cum pleacă femeile
Să devină soții (și una văduvă), mame...

34

This time the river's just as sluggish-high,

The fields and farmhouses in their stands of trees
Are as perfect as that day; but now *Too late,*

They say, *for you to taste seclusion, ease,*
The beauty you see here. From the crossing-gate

We have, to one who knows he too will die,

The look of permanence, of hallowed ground
You cherish since you've grasped it will remain

Almost the same when you are not around

To gaze at it. And this new kind of pain
Goes with you as you sit in the London train,

As you walk from your station up the hill
Past playground, car-park, pub…Not many lights

Left on at this hour. Some, sleepless still,

De data asta râul e la fel de lent și de umflat,

Câmpurile și fermele printre rândurile de copaci
Sunt la fel de desăvârșite ca în ziua aceea; dar acum *E prea târziu,*
Ți se spune, *pentru a gusta singurătatea, tihna,*
Frumusețea ce o zărești aici. Din poarta de trecere

Avem, către acela care știe că și el va muri,

Perspectiva permanenței, a pământului sacru
Pe care îl prețuiești de când ai realizat că va rămâne

Aproape neschimbat când tu nu vei mai fi prin preajmă

Să-l privești. Iar această nouă suferință
Te însoțește în timp ce mergi cu trenul la Londra,

În timp ce din gară urci dealul,
Treci pe lângă locul de joacă, pe lângă parcare, cârciumă... Nu prea mai sunt lumini
Aprinse la ora asta. Câțiva, încă fără somn,

35

Pace their rooms, their minds full of other nights;

One smokes, arms folded on a windowsill;

One tinkers on the internet; one reads.
In piss-smelling tunnels, wire-fenced alleyways,

On paving stones that sprout stubborn weeds

The streetlamps' slick repeated orange blaze
Points the way home. I know where it leads.

Se plimbă prin camerele lor, cu mințile pline de alte nopți;

Cineva fumează, cu brațele încrucișate pe marginea unui pervaz;

Cineva se joacă pe internet; cineva citește.
Prin tuneluri duhnind a urină, pe alei cu garduri de sârmă,

Pe pietre pavate printre care încolțesc ierburi îndărătnice

Lumina portocalie a felinarelor lucioase
Arată drumul către casă. Știu unde duce.

The Death of the Moth

Opening at random *faded cloth*
Shows *some foxing* and the place,
Between two pages, where a moth
Became its ghost, a powdery blur –
A solitary reader one Spring night
Saw a furtive shadow bloom
And flicker past her downturned face
And skirt the lamp, and heard its whirr
Then shut this sudden paper tomb
And stopped for good its stop-go flight….

A secretary 'making use'
Of precious lamplit hours between
Her supper- and bed-times? A dad
Relaxing while his wife made dinner

(*Oh darling*, she says fondly, *I've been*

Moartea moliei

Deschizând la întâmplare, *postavul îngălbenit*
Dă la iveală *o pată brună*, precum şi locul,
Între două pagini, unde o molie
Şi-a găsit sfârşitul, doar o începţoşare prăfuită –
Într-o noapte de Primăvară, un cititor singuratic
A văzut o umbră tainică înflorind
Şi trecând cu licăr pe lângă chipul ei plecat
Ocolind felinarul, i-a auzit bâzâitul
Apoi a închis dintr-o dată acest mormânt de hârtie
Iar ea şi-a oprit pentru totdeauna zborul între viaţă şi moarte...

Să fie oare o secretară „pioasă"
Făcând exces de orele la lumina lămpii
Petrecute între masa de seară şi ora de culcare?
Un tată destinzându-se în timp ce nevasta pregăteşte cina

(*O dragule*, spune ea drăgăstos, *Am fost*

37

Such a fool; – You silly goose,
I'm sure it will be lovely…)? Or
A schoolmaster, twill- and tweed-clad,
Pipe in hand and black Labrador
Beside him in Park Royal or Pinner?

With no inscription or bookplate
To go on, just a publisher's date
(1940), all I have's old flicks,

Images of lives long past, not mine.

And was it the reflected shine
Of lamplight off page fifty-six
That lured the moth – a dazzling flower?
Or blind purposeless accident
That brought it through the dark
Towards a death that no-one meant?

The wall of light that teacher, clerk
Or housewife in their reading hour

Atât de nesocotită; – Prostuță ce eşti,
Sunt sigur că va ieşi minunat…)? Sau
Un învățător, înveşmântat în gabardină și tweed,
Cu pipa în mână şi cu un labrador negru lângă el
În Royal Park sau Pinner?

Fără vreo inscripție sau tăbliță
Care să spună povestea în continuare,
Doar data publicației (1940), vechi amintiri sunt tot ce am

Crâmpeiele unei vieți de odinioară, care nu-mi aparțin.

Şi să fi fost oare strălucirea răsfrântă
De lumina lămpii pe fila cincizeci şi şase
Cea care a ispitit molia – o floare incandescentă?
Sau doar un accident neintenționat şi fără sens
Care a ghidat-o prin întuneric
Spre o moarte pe care nimeni nu i-a dorit-o?

Peretele inundat de lumină, pe care profesorul,
Funcționarul sau gospodina l-au deschis, în timpul

38

Held open, and that drew it on
From its furred world to theirs
Was closed and put back on its shelf,
And every sign of it was gone
Until now, as I browse *Sons and Heirs: Families of England* in this shop,
Who have none of those myself,
And don't know when my life will stop.

Orelor de lectură, şi care a atras-o
Din lumea ei vătuită, în lumea lor
A fost închis şi pus la locul lui pe raft,
Şi astfel, orice urmă a fost ştearsă
Până acum, aici, în acest magazin, în timp ce răsfoiesc
Fii şi Moştenitori: Familiile Angliei,
Neavând pe nici unul dintre ei
Şi neştiind când viața mea va ajunge la final.

'Reports of My Survival May Be Exaggerated'
(Marie Colvin, February 20th 2012)

How can you be lying there?
    Immodestly, among the rubble
When we want you to be here
    In some other kind of trouble –

Luffing up, in irons, perhaps,
    Just downstream from the Dove,
Lost in South London, without maps,
    Or capsized in love.

What's keeping you? A kind of dare?
    Come back and tell us how you stayed
One step ahead, how you gave fear
    The slip, how you were not afraid –

As we are. Look – here's my idea.

„Zvonurile despre supraviețuirea mea pot fi oarecum exagerate"
(Marie Colvin, 20 februarie 2012)

Oare cum poți sta întins acolo?
    Fără pic de sfială, printre dărâmături
Mai ales când te vrem aici, lângă noi
    Într-un alt fel de bucluc –

Venind cu vântul în spate, poate, în fiare,
    Tocmai la vale dinspre Dove,
Rătăcind prin sudul Londrei, fără hărți,
    Sau doar amorezat.

Ce te reține? Un soi de cutezanță?
    Întoarce-te şi spune-ne cum ai stat mereu
La un pas de necaz, cum ai reușit
    Să eviți frica. Cum nu ți-a fost teamă –

Așa cum ne e nouă. Ascultă – ideea este următoarea.

40

Come back – this time, for good.
Leave your flak jacket and your gear
In that burnt-out neighbourhood,

And fly home, via Paris. You'll be met.
I'll buy a bottle from the corner store,
Like old times. You can have a cigarette.
Marie, get up off that bloodstained floor!

****

Tonight you threw your thin brown arm
Around my shoulders, and you said
(There was this unearthly calm)
'Can't you take in that I am dead?

Learn to expect the unexpected turn
Of the tide, the unmarked reef,
The rock that should be off the stern

On which we come to grief?

Întoarce-te – de data asta, pentru totdeauna.
Lasă-ți jacheta aspră şi echipamentul
În cartierul acela ars în întregime,

Şi zboară acasă, via Paris. Vei fi întâmpinat.
O să cumpăr o sticlă de la magazinul din colț,
Ca în vremurile de demult. Serveşte o țigară.
Marie, ridică-te de pe podeaua aceea pătată de sânge!

****

În seara asta ți-ai aruncat brațul cafeniu
În jurul umerilor mei, şi ai spus
(O linişte nepământească plutea în aer)
„Chiar nu poți accepta că am murit?

N-ai învățat să te aştepți la izbitura neaşteptată
A valului, la reciful neobservat,
La stânca ce ar trebui să fie dincolo de furia valurilor

Acolo unde ne întâlnim mâhnirea?

41

The lies, the ignorance and hate –
The bigger picture? No safe mooring there,

In Chechnya or Chiswick Eyot.
Those nights I drank my way out of despair,

And filling ashtrays filed the copy
You would read – or not read – with
A brackish taste and your first coffee
Contending on your tongue; while Billy Smith,

My street cat rescued from Jerusalem,
Barged in, shouting, from his wars….

As many lives as his – and now I've used them.
I wish I'd made it back to yours.'

N-ai priceput minciunile, ignoranța si ura –
Imaginea de ansamblu? Acolo nu există ancorare sigură

În Cecenia sau pe Chiswick Eyot.
În nopțile acelea mi-am înecat amarul în băutură

Şi în timp ce umpleam scrumierele,
Îndosariam copia pe care tu aveai s-o citeşti –
Sau nu – iar tu aveai în gură un gust rău
Amestecat cu prima sorbitură de cafea; în timp ce Billy Smith,

Pisica mea maidaneză salvată de la Ierusalim,
S-a năpustit în cameră, urlând, din preumblările-i războinice…

Toate viețile lui de le-am avut – toate s-au dus.
Mi-aş dori să mă pot întoarce la a ta."

Ladbroke Grove

These airless nights
The eyes of strangers
Catch me out

As I haunt myself
On streets I knew in life,
Now inhabited

Only by the dead…
Then whose is that cry
Of encouragement

Or release
From an open window
On an attic floor,

Whose the laughter
Breaking from
A dark pub door?

Ladbroke Grove

În nopțile acestea fără aer
Privirile străinilor
Mă surprind

În timp ce bântui
Pe străzile pe care le ştiam de dinainte,
Acum locuite

Doar de defuncți…
Atunci al cui este acel strigăt
De încurajare

Sau de eliberare
Venind de la geamul deschis
Al unei mansarde,

Al cui este râsul
Răsunând dincolo de uşa
Unei cârciumi?

43

And those notes
On a saxophone, who
Are they yearning for?

Şi notele acelea
Cântate la saxofon,
După cine tânjesc ele?

Sailor's Song

Remember when you breezed into the Swan,
The Mermaid or the Dove, and swayed
And swaggered like a buccaneer
Who scented plunder, how the crew
Sat laughing in the stern, how far gone
The ship's complement of women were?

Remember that sharp stink in the heads,

The rocky beds, the calm as you rowed free,
And the path *au bord de la mer* –
A thin brown arm around the cliff?
How she threw her thin brown arm around you,
How you might have made a go of it with her?

Will you – same old riff – never learn?

That you will not find safe moorings here,
Or at Chiswick Eyot, or anywhere;

Cântecul marinarului

Îți amintești când intrai hotărât la „Lebăda",
La „Sirena" sau la „ Porumbița", și te legănai
Și te făleai precum un corsar
Care adulmeca jaful, cum echipajul
Stătea râzând la pupa, și cât de bete erau
Femeile din echipajul navei?

Îți amintești mirosul înțepător din latrine,

Albiile stâncoase, liniștea pe când tu vâsleai liber,
Și cărarea *au bord de la mer* –
Un braț subțire și arămiu care cuprinde stânca?
Cum te-a cuprins ea cu brațul ei subțire și arămiu,
Cum ai fi putut să încerci să trăiești cu ea?

Tu – aceeași placă învechită – n-o să te-nveți minte nicicând?

Că nu o să poți acosta în siguranță aici,
Sau pe Chiswick Eyot, sau oriunde în altă parte;

45

That some mistakes are final,
And leave you all at sea; that too late
Is too late, is spindrift, is thin air?

Că unele greșeli sunt definitive,
Și te lasă în plata mării; că prea târziu
Înseamnă prea târziu, înseamnă bule sparte şi boare trecătoare?

Galatea

When I got home that last time I cried and cried,

I stayed in bed for weeks – I was that thin-skinned…
Her last letter to me. Just a year before

While rigging whined and rattled in the wind
I'd scrunched my way among the broken bottles, claws,
Bleached brittle crusts of starfish, crab – a salt-rich tide
Of little deaths – but I would always hear
In that click-click of pebbles when the sea withdraws
And leaves its shining dark stain on the shore
Her high heels on the pavement, or her wet
Fingers working, before she let me come inside…

Back down 'on business', I pass the half-wrecked pier
And take the toy train to the little beach-café

Where, alone at last, I sat with tea and cigarette

Galateea

Când am ajuns acasă, atunci, ultima oară, am plâns și am tot plâns,

Am zăcut în pat săptămâni la rând – atât de lovit am fost…
Ultima ei scrisoare către mine. Doar cu un an în urmă

Pe când velele se văitau și huruiau în vânt
Mă strecurasem cu greu printre clești și sticle sparte,
Cruste fragile de stele de mare și crabi, albite, – un flux mult prea sărat
De morți mărunte – dar auzeam mereu
În acel poc-poc al pietricelelor când marea se retrage
Și își lasă strălucitoarea urmă-ntunecată pe nisip,
Zgomotul tocurilor ei înalte pe trotuar, sau
Degetele sale umede tremurânde, înainte de a mă lăsa să intru…

Înapoi la „treabă", trec pe lângă digul aproape distrus
Și duc trenul de jucărie la cafeneaua mică de pe plajă
Unde, în sfârșit singur, m-am așezat c-un ceai și o țigară

47

And wrote (so long ago!), 'washed up

Like bottles, torn shoes and a plastic cup
We walked without a word, and parted', but I choke
On the smells of vinegar and steam and smoke;
Outside, the roar of water, hiss of shingle-shelves
Where on the hottest summer days we lay

Like fish we saw glistening on the fishmonger's slab
But could not afford to eat – how we starved ourselves

For love, learning, poetry! How ill-informed
And unreasonable we were, how raw!...
Is she waiting for me, on the scrubby bit of ground
Where I got her to agree the thing had died
And made a grab for her as she ran off in the rain?
Or stretched on a coverlet, staring, wide awake,

At the squat colossus that used to rake
Our bedroom with its cyclops eye? (A giant claw

Și am scris (cu așa mult timp în urmă!), „aduși de mare la țărm

Precum sticle, pantofi rupți și un pahar de plastic
Ne-am plimbat fără să scoatem o vorbă, și ne-am despărțit", dar mă înec
De la mirosul de oțet și abur și fum;
Afară, mugetul apei, șuier de stânci singuratice
Unde stam întinși, în cele mai fierbinți zile de vară,
Precum peștii pe care îi vedeam strălucind pe lespedea negustorului
Dar nu ne puteam permite să-i mâncăm – cât de înfometați eram

De iubire, învățătură, poezie! Cât de neștiutori
Și iraționali eram, cât de necopți!...
Oare mă așteaptă, pe colțu-acela de pământ plin de tufișuri
Unde am făcut-o să accepte că totul murise
Și am dat s-o prind pe când brusc dispărea în ploaie?
Sau întinși pe o cuvertură, privind țintă, complet treji,
La colosul ghemuit care obișnuia să iscodească
Dormitorul cu ochiul său de ciclop? (O gheară imensă

48

Gouged up sea-floor gravel, dug up the drowned;

A generator throbbed like a migraine,
In the harbour, tugs and dredgers swarmed…)

Or in some hotel bar with book and glass of wine,

Her ash-blonde hair cut shorter; twice married,

Twice divorced, her smile remote, benign?

A whiff of brackish seaweed – she is spindrift, carried
On the wind, the voice of one ill wind or another:

Whenever you go out, in your little craft of wood,
Your little craft of words, it will be me you hear
Reminding you of how you scorned your mother
And all women who loved you, me in your ear

Reminding you of all that's gone for good,
Of all you've done, and everything you fear.

Scobea pietrișul de pe fundul mării, scotea la suprafață înecații;

Un generator zvâcnea ca o migrenă,
În port, roiau remorchere și drage…)

Sau în barul vreunui hotel cu o carte și un pahar de vin,

Părul ei blond-cenușiu mai scurt acum; de două ori măritată

Și de două ori divorțată, cu zâmbet distant și blând?

Un iz sălciu de alge – ea e spuma valurilor, purtată
De vânt, de vocea vreunui vânt dușmănos sau a altuia:

Oricând tu vei ieși, în bărcuța ta firavă,
În cuvintele tale firave, pe mine mă vei auzi
Amintindu-ți cât ți-ai disprețuit mama
Și pe toate femeile care te-au iubit, eu în ureche-ți voi șopti

Amintindu-ți de tot ce e pierdut pentru vecie,
De tot ce ai făcut, și de-orice-ți este teamă ție.

Chopsticks

She struggles with her chopsticks, and I watch her slyly
As she mounts a two-pronged attack on a mound
Of noodles, or pincer-prods a shrivelled prawn around
Its dish of gloop. I watch her as she shyly
Sets down the chopsticks and picks up a spoon.
Chicken and cashews, sweet-and-sour pork; no shredded beef –
It's too difficult, what with my teeth –
And special fried rice. Dinner will be over soon,

Ten years to the night since he died, and I concentrate
On fashioning from my chopsticks a mast
Like the masts on the model clipper ships he built

And re-built and re-built and re-built
Hour after hour, night after night, working late

Threading cotton through the tiny balsa blocks – a stickler for detail –
To make the rigging shipshape on the imagined past

Bețișoare chinezești

Se luptă cu bețișoarele ei, iar eu o privesc pe furiș
Cum pornește atacul asupra unei grămezi
De tăiței, sau cum prinde în clește un crevete zbârcit
Prin vasul lui cu zeamă. O privesc cum timid
Pune bețișoarele jos și ia o lingură.
Pui și caju, porc dulce-acrișor; nicio bucățică de vită –
E prea greu, cu dinții mei –
Și orezul prăjit special. Cina se va termina în curând,

Zece ani de la noaptea în care el a murit, iar eu mă concentrez
Să fac un catarg din bețișoarele mele
Precum catargele machetelor de goelete pe care le construia el

Și le reconstruia, iar și iar
Ceas după ceas, noapte după noapte, lucrând până târziu

Trecând bumbacul prin scripeți minusculi de plută – un maniac al detaliilor –
Ca să rânduiască perfect eșafodajul de funii

Into which, in his little room, he'd set sail…

Someone's singing, 'So merry Christmas, and a happy new year'
And I tap out the beat with my chopsticks; *Is everything all right?*
You're very quiet. Everything's fine, mother, let me sip my beer
And remember how – ten years, to the night –

How we sat with him till it was nearly dawn
And watched him try to breathe,
The white bed between us, and him on it, and grief
No easier now there's a tablecloth, a plate with one sad prawn;

Remember how I sat at the piano with my sister
To play our duet –'Chopsticks' – over and over, ad nauseam,
Killing time till he came in to pour himself a scotch
And signal Christmas day....The clipper ships
Still have pride of place in the sitting-room, the museum
Where I'll sit for a 'nightcap' among his prints and pipes,
And pour myself one more from his decanter, and watch

Cu care, în cămăruța lui, urma să ridice pânzele…

Cineva cântă „Crăciun fericit și un An Nou minunat"
Bat și eu ritmul cu bețișoarele mele; *Este totul în regulă?*
Ești foarte tăcut. Totul e în regulă, mamă, lasă-mă să-mi sorb berea
Și să îmi amintesc cum – se fac zece ani în noaptea asta –

Cum am stat noi cu el până aproape în zori
Și l-am vegheat în timp ce încerca să respire,
Patul alb între noi, și el în pat, și durerea
Cu nimic mai ușoară acum, cu o față de masă și o farfurie cu un crevete trist;

Îmi amintesc cum stăteam la pian cu sora mea
Să cântăm duetul nostru – „Bețișoare" – iar și iar, până la dezgust,
Pierzând timpul până ce intra el să își toarne un whiskey
Și să vestească Crăciunul… Goeletele
Încă ocupă locul de onoare în camera de zi, muzeul
În care stau la un „pahar înainte de culcare" printre tipăriturile

51

The late film while my mother dozes and my sister,

Miles away, plays 'Chopsticks' for all I know;

Where I'll sit and think of ten years gone and the two cats gone,
Gone with the Christmas dinners, my grandmother and great-aunt,
With the endless Sunday mornings, Billy Cotton on the radio
And the endless Sunday lunches of roast beef,

Gone with half her mind and all her teeth;

Now she watches as I place my chopsticks together. *Go on, Finish up that last prawn*. But I can't.

și pipele lui,
Și îmi mai torn o băutură din carafa lui, și mă uit
La filmul de noapte în timp ce mama moțăie și sora mea,
Aflată departe, cântă „Bețișoare" din câte știu;
Unde stau și mă gândesc la cei zece ani duși și la cele două pisici dispărute,
Dispărute împreuna cu mesele de Crăciun, cu bunica și mătușa de-a doua,
Împreună cu nesfârșitele dimineți de duminică, Billy Cotton la radio
Și nesfârșitele prânzuri de duminică, cu carne de vită la cuptor,
Duse împreună cu jumătate din mintea ei și cu toți dinții ei;
Acum se uită cum așez bețișoarele laolaltă. *Haide, Termină-ți ultimul crevete.* Dar nu mai pot.

Effects

I held her hand, that was always scarred
From chopping, slicing, from the knives that lay in wait
In bowls of washing-up, that was raw,
The knuckles reddened, rough from scrubbing hard
At saucepan, frying pan, cup and plate
And giving love the only way she knew,

In each cheap cut of meat, in roast and stew,

Old-fashioned food she cooked and we ate;

And I saw that they had taken off her rings,
The rings she'd kept once in her dressing-table drawer
With faded snapshots, long-forgotten things

(Scent-sprays, tortoise-shell combs, a coin or two

From the time we took a holiday 'abroad')
But lately had never been without, as if

Obiecte personale

O țineam de mâna mereu plină de cicatrici –
De la tăiat și tocat, de la cuțitele care zăceau în așteptare
În ligheane de spălat vasele –, care erau carne vie,
Cu încheieturile degetelor înroșite, aspre de la frecatul chinuitor
Al cratiței, al tigăii, al ceștii și al farfuriei
Și oferind iubire în singurul mod pe care îl știa,

În fiecare bucată ieftină de carne, în friptură și tocană,

Preparate ca pe vremuri, pe care ea le gătea și noi le mâncam;

Și am văzut că îi scoseseră inelele,
Inelele pe care cândva le păstrase în sertarul măsuței de toaletă
Împreună cu instantanee îngălbenite, lucruri demult uitate

(Sticluțe de parfum cu atomizor, piepteni din carapace de țestoasă, o monedă sau două
De când fusesem în vacanță „în străinătate")
Dar în ultima vreme nu stătuse deloc fără ele, ca și cum

53

She wanted everyone to know she was his wife
Only now that he was dead. And her watch? –
Classic ladies' model, gold strap – it was gone,

And I'd never known her not have *that* on,
Not in all the years they sat together
Watching soaps and game shows I'd disdain

And not when my turn came to cook for her,

Chops or chicken portions, English, bland,
Familiar flavours she said she preferred
To whatever 'funny foreign stuff'
Young people seemed to eat these days, she'd heard;
Not all the weeks I didn't come, when she sat

Night after night and stared unseeing at
The television, at her inner weather,
Heaved herself upright, blinked and poured

Drink after drink, and gulped and stared – the scotch

Ar fi vrut ca toată lumea să știe că a fost soția lui
Abia acum când el era mort. Și ceasul ei? –
Un model clasic de damă, cu curea de aur – nu mai era,

Și nicicând nu o văzusem fără *el*,
Niciodată în toți anii în care au stat împreună
Urmărind telenovele și concursuri cu premii pe care eu le disprețuiam
Și nici când mi-a venit mie rândul să gătesc pentru ea,

Cotlete sau bucăți de pui, arome cunoscute
Englezești, fade, pe care zicea că le preferă
Oricăror alte „chestii străine și ciudate"
Pe care tinerii păreau că le mănâncă zilele astea, auzise ea;
Nici în toate săptămânile în care nu am venit, când ea a stat

Noapte după noapte privind fix fără să vadă nimic
La televizor, la starea ei interioară,
Ridicându-se în capul oaselor, clipind și turnându-și

Pahar după pahar, înghițind lacom și privind fix – whisky-ul

54

That, when he was alive, she wouldn't touch,
That was her way to be with him again;
Not later in the psychiatric ward,
Where she blinked unseeing at the wall, the nurses
(Who would steal anything, she said), and dreamt
Of when she was a girl, of the time before
I was born, or grew up and learned contempt,

While the TV in the corner blared
To drown some 'poor soul's' moans and curses,

And she took her pills and blinked and stared
As the others shuffled round, and drooled, and swore...
But now she lay here, a thick rubber band

With her name on it in smudged black ink was all she wore
On the hand I held, a blotched and crinkled hand

Whose fingers couldn't clasp mine any more

Or falteringly wave, or fumble at my sleeve –

De care, când el era în viață, nici nu se atingea,
Acesta era felul ei de a fi din nou cu el;
Nici mai târziu la secția de psihiatrie,
Unde clipea fără să vadă pereții, asistentele
(Care furau tot, zicea ea), și visa
La zilele în care era o copilă, la timpul
Dinainte să mă nasc, sau să cresc și să învăț disprețul,

În timp ce televizorul din colț urla
Pentru a acoperi gemetele și înjurăturile unor „biete suflete",

Și ea își lua pastilele și clipea și privea fix
Pe când ceilalți își târșâiau picioarele, și băloșeau, și înjurau…
Dar acum era întinsă acolo, o banderolă groasă de cauciuc

Cu numele ei mâzgălit cu cerneală neagră era tot ce purta
Pe mâna pe care o țineam, o mână pătată și zbârcită

Ale cărei degete nu mai puteau să le strângă pe ale mele

Sau să îmi facă șovăielnic cu mâna, sau să bâjbâie după mâneca

55

The last words she had said were *Please don't leave*
But of course I left. Now I was back, though she

Could not know that, or turn her face to see
A nurse bring the little bag of her effects to me.

mea –
Ultimele vorbe pe care le zisese au fost *Nu pleca, te rog*
Dar firește că am plecat. Acum venisem înapoi, deși ea
N-avea cum să știe sau să-şi întoarcă fața să vadă
O asistentă care îmi aduce geanta cu obiectele ei personale.

Player's Navy

I work to make my flat proof against the winters –

My flat roof, my skylights, the rough planks of my flooring,
Unhelped by him now, since he gave us all the slip –
Swearing when the soiled, soaked rag snags on splinters…
My head swims with the shining decks of twelve, thirteen;
With varnish and the smells of coiled rope. I see him
Straighten up to light another Player's Navy Cut,

Snap the lighter shut and smooth his moustache-ends
With the back of his hand. I tell myself we were friends
As I reel home from drinking all night in The Ship,
Make my window-latches fast, batten down the hatches
Of my skylights then keel over in the wrack
Of oily rags, the reek of the years that I want back

And listen to the room creak and strain at its mooring.

Player's Navy

Muncesc să-mi izolez apartamentul de urgia iernilor –
Acoperişul meu drept, luminatoarele mele, scândurile negeluite ale dușumelei mele,
Fără ajutorul lui acum, căci ne-a cam scăpat printre degete –
Înjurând când cârpa soioasă, îmbâcsită se agață în aschii…
Capul mi se-nvârte de punțile lucii de doisprezece, treisprezece;
De lac de lustruit și mirosuri de frânghie încolăcită. Îl văd
Cum se îndreaptă de spate şi îşi aprinde încă o țigară Player's Navy Cut,
Închizând cu zgomot bricheta și netezindu-şi vârfurile mustății
Cu dosul palmei. Îmi zic că eram prieteni
În timp ce mă clatin spre casă după o noapte de băută la „The Ship",
Închid bine ferestrele, îmi pregătesc de furtună hublourile
Luminatoarelor, apoi mă rostogolesc în resturile
De cârpe îmbibate de ulei, duhoarea anilor pe care îi vreau înapoi
Și ascult cum scârțâie odaia și se luptă să se rupă din lanțul ancorei sale.

Great Sporting Moments, vol. LV

A brace of goals that I was meant to score,
Aged ten – how else can I explain them? Taken on the run
Or on the turn, from outside the eighteen-yard box.

The last-minute try that means we have won –

My first game for the big school's first fifteen – except
The full-time whistle has already gone. (I blunder on

Through their bewildered backs….) The catch
I take so deep in the outfield it almost knocks me

Backwards over the boundary. Last man out. End of match.

I can still see myself, skinny legs in baggy khaki shorts,
Forehand-drive my way through the singles draw

Against the white-clad ones on the tennis-club courts

Mari momente sportive, vol. LV

Două goluri pe care trebuia să le marchez,
La zece ani – cum altcumva le-aș putea explica? Trase pe fugă
Sau la întoarcere, dinafara careului de 11 metri.

Încercarea de ultim moment care înseamnă că am câștigat –

Primul meu joc pentru primul mare cincisprezece al școlii – doar că
S-a auzit deja fluierul de final. (Continui să bâjbâi
Printre spinările lor uimite...) Pasa
Pe care o încasez așa tare în capătul opus porții aproape că mă doboară
Pe spate peste margine. Iese ultimul om de pe teren. Final de meci.
Parcă mă văd, cu picioare slăbănoage în pantaloni scurți kaki largi,
Croindu-mi drum prin tabloul simplu cu forehandul
Împotriva celor înveșmântați în alb pe terenurile cluburilor de tenis

58

And hurtle towards the crossbar that day I leapt

Into the record-books…. How reliable these replays are,
How I depend on them! But all the same it shocks me,

To think that I was once that little star,
So lean and taut and primed – the boy who mocks me;
How brief the main event, through which I must have slept.

Și repezindu-mă în fugă spre bara de sus în ziua aceea am sărit

În cartea recordurilor... Cât sunt de fidele aceste reluări,
Cât depind de ele! Dar tot mă șochează,

Să cred că pe vremuri am fost o mică stea,
Atât de zvelt și încordat și bine pregătit – băiatul care își bate joc de mine;
Cât de scurtă a fost partida principală, în timpul căreia probabil am dormit.

On the Towpath

They are walking with me now, the towpath by the river,
My mother and father, alive again for ever

In and out of flickering leaf-light and shadow;
I have grazed my palm as usual, my mother bends to kiss it
Better as my father stops to gaze at the water-meadow,
Takes out a handkerchief, wipes the sweat from his brow
And smoothes his moustache with the back of his hand,
Both sides, and he says, *We were always close like this, it*
Is just that being young you did not understand...

Let loose on the greensward, hidden in the wildwood,
Wet from changing-rooms – was that the childhood
I left in underage pubs and boathouse discotheques,
On shadowed lawns? The eyes of burnt-out crews
Still stare unblinkingly at stranded wrecks

From marquees, barbecues, while from on board
A passing pleasure-boat come laughter and the chink of glasses;

Pe drumul de lângă râu

Ei se plimbă cu mine acum, pe drumul de lângă râu,
Mama și tatăl meu, din nou în viață pentru totdeauna
Ivindu-se prin lumina pâlpâitoare și umbră;
M-am zgâriat în palmă ca de obicei, mama se apleacă să mi-o sărute
În timp ce tata se oprește să privească lunca,
Își scoate o batistă, își șterge transpirația de pe frunte
Și își netezește mustața cu dosul palmei,
Pe ambele părți, și spune: *Întotdeauna am fost așa apropiați,*
Doar că, fiind tânăr, nu ai înțeles…

Descătușată pe peluză , ascunsă în sălbăticie,
Udă din vestiare – a fost aceea copilăria
Pe care am lăsat-o prin baruri pentru minori și discoteci din hangare,
Pe câmpuri umbrite? Ochii arși ai echipajului
Încă privesc fără să clipească la epavele naufragiate
De la grătare şi banchete în timp ce de la bordul
Unei ambarcațiuni de agrement aflate în trecere se aud râsete și

60

I watch myself dive naked from their decks
Amid the shoals and shelters of the drinking classes

But you are tacking, far away from me, for ever,

From where I stand in stillness by the river,
Long-shadowed stillness, an hour to go before
The lights come on, the rhododendron-scented

Park is empty, the safety-boat and rowers are ashore
And the ebb-tide has carried me beyond the bar,
The little reef on which I'll graze my palm;
We lie willow-tented, no-one has come to grief,
I am not adrift, or drunk, your grey-green eyes are calm.

clinchet de pahare;
Mă privesc aruncându-mă gol de pe punțile lor
Printre bancuri de pești și adăposturi ale claselor băutoare

Dar tu schimbi direcția, departe de mine, pentru totdeauna,
De unde eu stau nemișcat lângă râu,
Nemișcare de umbre alungite, mai e o oră până
Se aprind luminile, cu mireasma-i de rododendroni,

Parcul e pustiu, bărcile de salvare și vâslașii sunt la țărm,
Și refluxul m-a dus undeva departe de bar,
Micul recif în care îmi voi zgâria palma;
Zăcem sub o salcie, nimeni n-a pățit nimic,
Nu sunt debusolat, sau beat, ochii tăi gri-verzui sunt calmi.

Fugue

Mid-November, leaf-mulch, bonfires, dark by four;
Here in drizzling south-west London
Streetlamps' yellow nimbus, and gold-red rudd-glow
From the windows of ivy-covered Victorian villas –
It was Atkinson Grimshaw! – Far from the hooded killers,
Gangs of Morlocks gathering for internecine war,

Far from the lads of Ludlow…
You'd been dead
Three days, that which ought to be done as yet undone.
(Was it your spleen or liver
That exploded on a makeshift bed in Ludlow?)
Dank brumous air, a cormorant calling. The tide
Was a trickle-running-out-between-two-lakes-of-mud-low –
I was, as if you didn't know, walking by the river
Through fog so thick you couldn't see the other side.

A boat came gliding soundlessly through it,
Parting silver-grey stillness, upright in the stern

Fuga

Mijlocul lui noiembrie, compost, focuri în aer liber, întuneric deja la patru;
Aici în burnița din sud-vestul Londrei,
Lumini de stradă încețoșate și o strălucire auriu-roșcată
De la ferestrele caselor victoriene acoperite cu iederă –
Era Atkinson Grimshaw! – Departe de criminalii cu glugă
Găștile de morloci care se adună pentru războaiele intestine
Departe de băieții din Ludlow…
Ești mort de
Trei zile, tu cel care s-ar presupune că ești terminat și totuși nu.
(Oare splina sau ficatul tău
Au explodat pe un pat improvizat în Ludlow?)
Aer rece și umed, strigătul unui cormoran.
Mareea era un picurat-ce-gonea-între-două-lacuri-fără-mal –
Eu, de parcă n-ai ști, mă plimbam lângă râu
Printr-o ceață atât de groasă că nu vedeai pe cealaltă parte.

O barcă a venit alunecând tăcută pe râu,
Separând nemișcarea gri-argintie, drept în pupa

62

You in your donkey jacket, on your face
The familiar scowl; your return
Upon the flood as pre-ordained as arterial blood-flow
From a rotted gut…Standing by the ferry
In a battered sailing cap, grandfather Sudlow
Gripped a Senior Service in his fist. What mishap

Had brought him from Mortlake and you from Ludlow
For a fino sherry?
"A-Ahoy" I tried, but
Don't you know your place? the cormorant said;
The far bank's their affair, and they must to it:
It's pathetic and mad to address yourself to the dead!

Tu în haina ta de muncitor, pe figura ta
Cunoscuta privire încruntată; întoarcerea ta
În inundația la fel de predeterminată ca și curgerea sângelui prin artere
De la mațe putrezite… Așteptând lângă feribot
Cu o șapcă de marinar uzată, bunicul Sudlow
A înhățat un pachet de Senior Service. Ce accident
Vă adusese pe el din Mortlake și pe tine din Ludlow
Pentru un sherry fino?
„A-hoi" am încercat să strig, dar
Nu-ți cunoști locul? a spus cormoranul;
Malul îndepărtat este scopul lor și spre el trebuie să se îndrepte;
E patetic și nebunesc să te adresezi morților!

Beckett's Wharf

November, and a late sun flaring gold-red

In the faces of joggers, flashing off the oars

Of rowing twos and fours…Could she have known
That I'd still be here, studiedly alone
With one of his books? – The bar *where we watched him*
Suffering the stares in silence as he sipped

At a Guinness, at a thin cheroot – he and I both dead
These twenty years; outside a tide was rising, rank
With money, with advancement, into which you slipped…

I went outside and wandered with the flood
Through leaf-smoke rising from a makeshift pyre

And splashes from the rills of stinking mire

As rowers stuck in frozen lakes of mud

Cheiul Beckett

Noiembrie, și un soare târziu cu sclipiri aurii-roșiatice

Pe fețele alergătorilor, stingându-se brusc pe vâslele
Celor ce trăgeau la rame câte doi sau câte patru... Ar fi putut ea să știe
Că voi fi încă acolo, intenționat singur
Cu una din cărțile lui? – Barul *unde noi l-am privit*
Suferind în tăcere datorită privirilor ațintite în timp ce sorbea
Dintr-un Guiness, dintr-o țigară subțire de foi – el și cu mine, morți amândoi
Acești douăzeci de ani; afară se ridica fluxul, în rând
Cu banii, cu progresul, în care te-ai strecurat și tu...

Am ieșit și am rătăcit cu șuvoiul
Prin fum de frunze înălțându-se dintr-un rug improvizat

Și prin stropi din șiroaiele de mocirlă urât mirositoare

Pe când vâslașii împotmoliți în lacuri înghețate de noroi

64

Waved me on: *Still trying to shake off the dread*

That your best years have gone below the weir,

Starting with that day; still hoping to atone

For love you threw away, the dregs you drank,

Of futile happiness, and ignorance, and fear!

He was waiting at the bend in the river, staring
At a swan that set off from the farther bank.

He had a heron's watchful elegance –
Hands in the pockets of a grey herringbone

Overcoat, silver hair *en brosse*; *Le vierge,* he said,

Le vivace et le bel aujourd'hui, will it shatter
With one ecstatic wingbeat the frozen, long-lost

Lake still haunted underneath the frost

Îmi tot făceau semne: *Încă încercând să mă scutur de groaza*

Că cei mai frumoși ani ai tăi s-au dus sub stăvilar,

Începând cu ziua aceea; încă sperând să te căiești

Pentru iubirea pe care ai aruncat-o, drojdiile pe care le-ai băut,

De fericire inutilă, de ignoranță și de frică!

El aștepta la cotul unui râu, privind țintă
La o lebădă care se contura pe fundalul malului îndepărtat.

El avea eleganța vigilentă a unui bâtlan –
Cu mâinile în buzunarele unui palton gri cu model în zigzag,

Cu părul cărunt *en brosse; Le vierge,* a zis el,

Le vivace et le bel aujourd'hui, va spulbera el
Cu o bătaie extatică din aripi înghețatul, demult pierdutul,

Lac încă bântuit pe sub ger

By all the ice-arrested flights that have not flown?

NOTE: Beckett's Wharf: A stretch of the Thames bank immediately downstream from Hammersmith Bridge, on the Middlesex side. Named after the Beckett brothers, barge builders and boat repairers in the 1950s, for many years it housed the Riverside Studios, where in 1984 Samuel Beckett directed the San Quentin Drama Workshop in rehearsals for their production of *Waiting for Godot.*
'Le vierge, le vivace et le bel aujourd'hui': 'The untouched, the livelong and the beautiful today', the opening line of a sonnet by Stéphane Mallarmé that was much loved and admired by Beckett. 'Will it shatter…flown': from the first stanza of Mallarmé's poem, in my translation.

De toate zborurile care nu s-au înălțat din cauza gheții?

NOTA AUTORULUI: Cheiul Beckett: O porțiune a malului Tamisei imediat în aval de Podul Hammersmith, pe partea cu Universitatea Middlesex. Denumită după frații Beckett, constructori de barje și reparatori de bărci din anii 1950, această zonă a găzduit multă vreme Studiourile Riverside, unde în 1984 Samuel Beckett a condus Atelierul de Teatru din Închisoarea San Quentin în timpul repetițiilor pentru piesa „Așteptându-l pe Godot".
„Le vierge, le vivace et le bel aujourd'hui": „Acest neatins, plin de viață și frumos astăzi", versul de început al unui sonet de Stéphane Mallarmé care a fost foarte îndrăgit și admirat de Beckett. „Va spulbera el... din cauza gheții": din prima strofă a poeziei lui Mallarmé, în traducerea mea.

Look-out

I knew the path (*and what a new kind of hurt*
It is, this trying not to remember)
Across the marsh to dunes and marram grass,

To the sea, to miles of sand at Camber
Where she waded in, laughing, with her skirt
Tucked up somehow around her thighs and arse…

From our room the sea was a guessed-at blur –

Our top-floor room, 'The Crow's Nest', where she asked,
Do you want to wrestle? and I came to grips with her,

Her thighs, her hips. (*You, the buccaneer*
Who scented plunder, below decks and above
But were all at sea, who watched your gear

Go overboard with your learning and your love?)

~~~~~

Avanpost

Știam cărarea (*și ce fel nou de durere*
E această încercare de a nu-mi aminti)
Dincolo de mlaștină către dune și smocurile de iarbă,

Către mare, către kilometrii de nisip la Camber
Unde ea se băga, râzând, cu fusta
Strânsă cumva în jurul coapselor și a fundului…

Din camera noastră marea era o ceață abia ghicită –
Camera noastră de la ultimul etaj, „Cuibul ciorii", unde ea întreba
Vrei să ne luptăm?, iar eu mă luam la trântă cu ea,

Cu coapsele ei, cu şoldurile ei. (*Tu, corsarule*
Care a mirosit prada, sub punți și pe ele,
Dar totul era pe mare, cine ți-a văzut echipamentul
Căzând în apă împreună cu învățăturile și iubirea ta?)

~~~~~

67

I knew the path, a thin white arm around the cliff,

Small boats pulling off-white wrinkled threads
In the grey silk of the sea; a sharp stink like the heads

In our old Thames-side HQ. *Same old riff:*

What if What if What if What if What if…

I knew the steps, the little stagnant lough,

The high-stepping waders' curving strand.

Gull-cries followed me towards the point, cut off

On three sides, where I had to take myself in hand

As that wave broke over me, went back out
And left me beached and retching for air
And sea and sky and solid ground in doubt –

Wading in, skirt bunched, laughing: *She is not there.*

Știam cărarea, un braț alb și subțire în jurul falezei,

Cu bărcuțe care trăgeau de fire albicioase încrețite
Prin mătasea gri a mării; un miros urât și ascuțit precum capetele

Din vechiul nostru sediu de lângă Tamisa. *Aceeași poveste:*
Ce-ar fi dacă Ce-ar fi dacă Ce-ar fi dacă Ce-ar fi dacă Ce-ar fi dacă…

Știam pașii, micul lac stătut,

Malul arcuit al păsărilor de baltă cu picioare lungi.

Țipete de pescăruși mă însoțeau către punctul, delimitat

Pe trei părți, unde trebuia să redevin propriu-mi stăpân

Pe când valul se spărgea peste mine, se retrăgea
Și mă lăsa epuizat și gâfâind
Și marea și cerul și pământul în îndoială –

Năvălind, cu fusta strânsă, râzând: *Ea nu este acolo.*

Shark Song

Sharks patrol the Norfolk Broads,
The playing fields of Eaton Square
And the local geriatric wards.
Blood in the water everywhere,
Frantic thrashing in the shallows,
Flash of fins, and splintered sallows
A feeding frenzy at All-Hallows,
Wapping Wharf and Shadwell Stair.

And this is good for us! Sink or swim;

If a shark takes an arm and a leg
It's how things are, law of the gym,
Law of the sea. Get out and beg!
At Bank, Hyde Park and Oxford Circus,
Jaws clamped open, hunting workers,
Breeders, brooders, strivers, shirkers,
The chicken and the egg,

Cântec cu rechini

Rechinii patrulează Norfolk Broads,
Terenurile de joacă ale Pieței Eaton
Și secțiile locale de geriatrie.
Sânge peste tot prin apă,
Zbateri disperate în apele puțin adânci,
Licăriri de înotătoare și salcii despicate,
Un festin frenetic la All-Hallows,
Wapping Wharf și Shadwell Stair.

Și asta e de bine pentru noi! Scufundă-te ori înoată;

Dacă un rechin ia o mână şi un picior
Așa stau lucrurile, legea sălii de sport,
Legea mării. Ieși afară și cerșește!
La Bank, Hyde Park și Oxford Circus,
Cu fălcile strâns deschise, vânând muncitori,
Crescători, gânditori, silitori, trântori,
Găina și oul,

69

Sharks are feeding. How they feed!
More air, more paving stones and mud,
More (if you cut us, do we not bleed?
A shark picks up the scent of blood
From miles away) unlucky losers,
The left-behind, the boozer-users,
Livebait for these cruising bruisers,
Smooth arrivers on the flood.

No-one, fuck! can stop us feeding.
We ate the mines, the mills, and now
The small towns in the hills are bleeding
And everyone to us is chow.
The old, the weak are easy meat; a shark

Will just as breezily take down
The flesh of fools who loiter after dark
Outside the Mitre or the Crown.

Our best bet is to get away
To some backwater B&B,
A rain-flecked window and a tray

Rechinii se hrănesc. Și ce se mai hrănesc!
Mai mult aer, mai multe dale și noroi,
Mai mulți (dacă ne tai, oare nu sângerăm?
Un rechin simte mirosul de sânge
De la mai mulți kilometri depărtare) ratați ghinioniști,
Cei lăsați în urmă, consumatorii de trăscău,
Momeală vie pentru aceste matahale ambulante,
Care vin pe nesimțite odată cu potopul.

Nimeni, la naiba! nu ne poate opri festinul.
Noi am mâncat minele, morile, iar acum
Micile orașe de pe dealuri sângerează
Și toată lumea e haleală pentru noi.
Cei bătrâni, cei slabi sunt carne ușoară; un rechin

Dă jos la fel de ușor
Carnea de pe proștii care hoinăresc după înserat
Prin fața barurilor Mitra sau Coroana.

Șansa noastră cea mai bună este să fugim
Spre vreun B&B izolat,
Cu geamuri pătate de ploaie și un platou

70

Of crab-paste sandwiches for tea;
Gin and whisky, those slow killers,
Rows of damp Victorian villas
And the pub, the old Green Pillars –
While they gather out at sea.

Feel the fine salt drizzle falling
On the undercliff's red clay,
Hear the gulls like drowned souls calling
To be saved on judgement day;
Feel your fifty years, a cargo
That makes your aching timbers groan;
Sharks have placed under embargo
Everything you called your own.

De sendvișuri cu pastă de crab pentru ceai;
Gin și whisky, acei asasini tăcuți,
Rânduri de vile mucede în stil Victorian
Și pubul, vechiul Green Pillars –
În timp ce ei se adună în largul mării.

Simte cum cade burnița fină sărată
Pe lutul roșu al coastei prăvălite,
Auzi pescărușii precum suflete înecate cerând
Să fie salvați la Judecata de Apoi;
Simte cei cincizeci de ani ai tăi, o încărcătură
Care-ți face lemnăria dureroasă să scârțâie;
Rechinii au pus embargo
Pe tot ceea ce ziceai că e al tău.

A Song of Maine

It seemed absurd,
To be flying up to Maine,
An 'honoured guest', the week I'd heard

That my life would never be the same again,
That the time had come to pay for every word
I'd let go in unkindness, or in haste,
Every chance I'd let go to waste,
Each drag, each drunken fuck,
Each drop of booze,
Each bit of undeserved good luck
I'd somehow refused to use;

That I who'd been
The doctor, was now the disease…
Could I have known, could I have seen
How I'd mislay that knack I had, to please
By a sort of laying on of hands?
Or, now that I had lost my touch

Un cântec din Maine

Părea absurd
Să zbor spre Maine
Ca „invitat de onoare", în săptămâna în care am aflat

Că viața mea nu avea să mai fie niciodată la fel,
Că sosise vremea să plătesc pentru fiecare cuvânt
Care mi-a scăpat din răutate sau din grabă,
Pentru fiecare șansă irosită,
Fiecare prostie, fiecare partidă la beție,
Fiecare picătură de băutură,
Fiecare strop de noroc nemeritat
Pe care refuzasem în vreun fel să-l folosesc;

Că eu, care fusesem
Doctor, eram acum boala…
Aș fi putut ști, aș fi putut vedea
Cum aveam să-mi rătăcesc talentul de a mulțumi
Printr-un fel de tămăduire doar prin atingere?
Ori, acum că-mi pierdusem îndemânarea

72

So that a single touch of mine appalled,
And everything came down to cells and glands,
How much, how much
I'd need you, or that when you called
To say I *wasn't real*, what that would mean?

I sat and stared
At the grey Atlantic, at
The grey mist that rolled unimpaired
Over pines and firs, grey rock and where I sat –
A granite perch on Schooner Head, a deck I shared
With foxes, squirrels and a grey raccoon
– That mask of sadness; at the moon,
Most nights, as it sailed through
A storm-rinsed sky
To mock me and my need for you,

Absurd as that seemed, to its eye.

Așa încât o simplă atingere de-a mea îngrozea
Și totul se reducea la celule și glande,
Oh, cât, cât de mult
Aș avea nevoie de tine sau ca atunci când sunai
Să spui că *nu eram real*, cât ar însemna asta?

Am stat și am privit
Spre Atlanticul cenuşiu și spre
Ceața sură care se rostogolea nestăvilită
Peste pini și brazi, roci întunecate și locul în care stam –
O movilă de granit pe Schooner Head, o platformă ce o-mpărțeam
Cu vulpi, veverițe și un raton gri
– Acea mască de tristețe; spre lună,
În majoritatea nopților, pe măsură ce plutea pe
Un cer clătit de furtuni
Pentru a-și bate joc de mine și de nevoia mea de tine,
Așa absurd cum părea în ochii săi.

The path

I knew this path through cypresses, an olive-grove;
I'd followed it repeatedly and waved away

The pine-needle cobwebs from my face, to see
Between the cypresses that blue glimpse of the bay –

The little bay that opens out invitingly,
The little beach where locals take their ease.
I was in love with everything I saw:
The olive-leaves that shimmied in the slightest breeze,

The donkey groaning under its hump of straw;
The little bar, the dry clicking noises made
By worry beads in the fingers of old men
Who sat to *tavli* at wooden tables in the shade,

The fried fish and the wine full of resin, then;
With the opalescent blue-greens of the water

Cărarea

Cunoșteam această cărare printre chiparoși, un crâng de măslini;
O urmasem în repetate rânduri și dădusem la o parte
Pânzele din ace de pin de pe față, pentru a zări
Printre chiparoși licărirea albastră a golfului –

Micul golf care se deschide tentant,
Mica plajă unde localnicii se relaxează.
Eram îndrăgostit de tot ceea ce vedeam:
Frunzele de măslin care tremurau la atingerea celei mai ușoare brize,

Măgarul care gemea sub cocoașa sa de fân;
Micul bar, clinchetele seci ce răsunau
De la mătăniile din degetele bătrânilor greci
Care jucau table la mese de lemn în umbră,

Peștele prăjit și vinul plin de rășină, apoi;
Cu verde-albăstruiul opalescent al apei

74

And with the mermaid who swam in on the tide
And parted salt-wet lips as her mother taught her

And slicked herself before she slid me inside;
With her grey-green eyes, their fleck like foam
On a choppy sea, and how they opened wide

As she rocked above me in that hidden cove.

Și cu sirena care înota odată cu fluxul
Și care își depărta buzele ude de sare așa cum o învățase mama ei

Și care se unduia înainte de a mă atrage înăuntru;
Cu ochii ei verzi-cenuşii cu puncte precum spuma
Pe o mare schimbătoare, și cum se deschideau larg

În timp ce se legăna deasupra mea în acel golf secret.

Sea-music

In one of the forgotten places of the earth,
The end of the Hammersmith and City Line
On a little island made from builders' waste,

Stands a single palm, patched and peeling, tattered
Tropical bird – *its fire-fangled feathers*
Dangle down… As I walk past it to the 8.09

I can hear palms rustle in the tropic airs,
I can hear sea-music, sirens singing,
Snatches of gentle ukulele songs,

The small waves' whisper of *shush, shush*;
I can taste the *tristesse* of a tropical berth,
A warm wind from the barrier-reef bringing

Sticky-sweet of rum, salt of panties and thongs

Muzică de mare

Într-unul dintre locurile uitate de lume,
La capătul liniei de metrou Hammersmith & City
Pe o mică insulă făcută din deșeurile constructorilor,

Stă un palmier singuratic, peticit și scorojit, zdrențuită
Pasăre tropicală – *penele sale stridente ca focul*
Atârnă în jos… Când eu trec pe lângă el către trenul de 8.09

Aud freamătul palmierilor în aerul tropical,
Aud muzica de mare, sirene cântând,
Fragmente din cântece gingașe de ukulele,

Susurul micilor valuri *șșș, șșș*;
Pot să gust tristețea cheiului tropical,
Un vânt cald dinspre bariera de corali aduce

Dulcele lipicios al romului, sarea de slipuri și tanga

76

Those wriggling sirens yanked down in their haste,
The salt-sweetness that is uniquely theirs;

I can see the tattoos – a tiny patch of home,
The shadow-island, parakeet and palm,
Just below the panty-line, above the bush;

Can see the moon through shutters stripe an arm,

Outflung, a flattened breast – the fleck of foam,
The just-fucked look in grey-green eyes, like sea-mist!...

A sea wind shakes the palms and rocks the sea-bed
And a faint glow dancing in the fine salt spray

Leads me where I'm led. *This*, the sirens say,

Was not your true course; why did you steer it?
Because to you all places were the same?
Infernal joys, joys of the deadened spirit.

You looked for comfort but no comfort came.

Smulși de pe sirenele șerpuitoare în graba lor,
Dulceața sărată pe care o întâlneşti doar la ele;

Le văd tatuajele – o mică porțiune de acasă,
Insula umbrită, cu papagal și palmier,
Chiar sub linia chilotului, deasupra flocilor;

Văd luna care, printre jaluzele, face dungi pe un braț,
Zvârlit în afară, un sân turtit – pata de spumă,
Privirea de abia-am-făcut-sex din ochii verzi-cenuşii, precum ceața mării!...

Un vânt de pe mare scutură palmierii și fundul mării
Și o strălucire slabă ce dansează în stropii fini de apă sărată

Mă poartă înspre locul în care sunt purtat. *Acesta*, zic sirenele,

Nu era drumul tău adevărat; de ce l-ai schimbat?
Pentru că ție toate locurile îți păreau la fel?
Bucurii infernale, bucurii ale spiritului amorțit.

Ți-ai căutat alinarea, dar aceasta n-a venit.

77

Infernal joys of night-time, deadened spirit
On your tongue, your tongue hot as a flame

And the insects uttering their prayer. Who would hear it?
You went to where a tree stood like a flame
That flickered in the petrol-glare; you learnt to fear it.

The log has long gone under, with your name.

Look. The compass, shattered. You daren't go near it.
No place of safety and no berth free from blame.

To you, now, all islands are the same,
No comfort anywhere. Your deadened spirit
Flickers in the glare of its own shame.

Then they are gone to spindrift, lost in air…
A wide expanse now, flat as the sands at Camber,

Cloud-hung, all paths leading to a concrete pillbox –

Piss-smelling floor, condoms like the ghosts of cocks,

Bucurii infernale ale nopții, spirit amorțit
Pe limba ta, limba ta fierbinte precum o flacără

Și insectele spunându-și rugăciunea. Cine s-o audă?
Ai mers acolo unde un copac se înălța precum o flacără
Ce pâlpâia de licărul benzinei arse; ai învățat să-i porți frica.

Jurnalul de bord s-a scufundat demult, alături de numele tău.

Privește. Busola, spartă. Nu îndrăznești să te apropii.
Nu există loc sigur și nici un adăpost din calea vinei.

Pentru tine, acum, toate insulele sunt la fel,
Nicăieri nu găsești consolare. Spiritul tău amorțit
Pâlpâie în lumina propriei rușini.

Apoi dispar în spuma valurilor, pierdute în aer…
Acum o mare întindere, plată precum nisipurile din Camber,

Acoperită de nori, cu toate cărările ducând la o cutie de medicamente din ciment –

Podea cu miros de pișat, prezervative ca fantomele unor

78

Dried seaweed and turds – not the promised end! –
And a glint like amethyst in violet eyes –

That dutiful daughter…I'd seen her, black velvet skirt
And pearls, look up from her glass of wine

And say, 'So you've finally found me, as if I were

A broken toy you'd thrown away and picked up again,
Wondering how much it might cost to mend…
What is it, bygones bygones, that old line?

Or are you wondering if I can still be had
For the price of a double at the Grand –
Are you sick or mad? Don't you understand

How much I wanted you, how much it hurt?
How I used to pray you'd come back, or else die
Calling out for me…?' Instead I hear these words,

You will always belong here, no matter where you rove.

penisuri,
Alge și rahați uscați – nu finalul promis! –
Și o strălucire precum ametistul în ochi violeți –
Acea fiică devotată… o văzusem, în fustă neagră de catifea
Și cu perle, cum își ridica privirea de la paharul de vin

Și spunea „Așadar, m-ai găsit în cele din urmă, de parcă eram
O jucărie stricată pe care o aruncaseși și apoi o ridicaseși din nou,
Întrebându-te cât ar costa să o repari…
Cum e, hai să uităm ce-a fost, replica aia veche?

Sau te întrebi dacă încă mă poți avea
La prețul unei camera duble de la Grand –
Ești bolnav sau nebun? Nu înțelegi

Cât te doream, cât m-a durut?
Cum mă rugam să te întorci, sau să mori
Strigându-mă…?" În schimb, aud aceste vorbe

Vei aparține mereu acestui loc, indiferent pe unde rătăcești.

79

Your 'poetry' – still want to be the Baudelaire
De nos jours*, or a cut-price Byron, mad, bad*

And dangerous? I don't see much mileage in it –
Your youth is gone, you're getting older by the minute.
The thought of what's to come leaves you shit-scared.

Once it would have been the syphilis that got you,
Or opium, or drink – things that would rot you

From the inside out; or a husband would have shot you…

Bid farewell to shipmates who are gone, while you've been spared –
But not for long – and set sail, for those fortunate isles
Where the only commuting is in nautical miles,

Where the men are men and the women are all smiles;
They lie about you, your errors and your wrecks,

One course left open. Set sail. Clear the decks.

„Poezia" ta – încă vrei să fii Baudelaire
De nos jours*, sau un Byron la ofertă, nebun, rău*

Și periculos? Nu mai ai cine știe ce vlagă –
Tinerețea ți-a trecut, îmbătrânești pe minut ce trece.
Gândul la ce va să fie te lasă împietrit de frică.

Cândva sifilisul ți-ar fi venit de hac,
Sau opiul, sau băutura – lucruri care te-ar fi făcut să putrezeşti

Dinăuntru spre în afară; sau un soț te-ar fi împușcat…

Ia-ți la revedere de la mateloții care au plecat, în timp ce tu ai fost cruțat –
Dar nu pentru mult timp – și ridică pânzele către acele insule norocoase
Unde naveta se face doar în mile nautice,
Unde bărbații sunt bărbați și femeile sunt toate un zâmbet;
Ei mint despre tine, despre greşelile și naufragiile tale,
O singură cale rămâne deschisă. Pânzele sus! Eliberează puntea.